Un bon cop d'efecte

L'Spar Citylift Girona encarrila la classificació superant amb autoritat el seu gran rival, el Castors Braine

Ibekwe fa el que vol amb el rival, però l'equip es torna més sòlid quan té paciència i juga col·lectivament

L'Spar Citylift Girona va deixar gairebé endreçada la primera fase de l'Eurocopa amb una victòria inapel·lable –que no còmoda– contra el Castors Braine, l'equip que li pot discutir el primer lloc del grup. Vist que ni gironines ni valones perdran cap partit que no sigui entre elles, el +14 final es pot considerar un avantatge més que interessant per anar a defensar el primer lloc del grup a Braine-l'Alleud.

L'Uni va guanyar amb autoritat però treballant. Quan el Castors s'hi va posar, li va complicar la vida (del 37-18 al 37-33), però, a més de qualitat –les accions més brillants vistes ahir a Fontajau només estaven a l'abast d'un equip– i banqueta superiors, l'Uni té un element diferencial que es diu Ibekwe.

FulminantEl Castors va sortir tan cohibit que quan se'n va voler adonar l'Uni ja el doblava en el resultat (24-12). Ibekwe era un martell de precisió (13 punts i 16 de valoració en el primer quart), però el joc era col·lectiu, de passada, de buscar la situació alliberada. I si venia l'error, Alminaite o Ibekwe garantien segons tirs. Allò tan senzill de dir i, de vegades, tan complicat de fer. En canvi, el Castors només atacava amb dues jugadores, Copper –l'única que guanyava duels individuals– i Trahan-Davis. Entre totes dues van fer els 12 primers punts de l'equip.

El Castors no podia pensar en res si abans no s'activava. I ho va fer en el segon quart després d'un temps mort (34-16, 15') en què la consigna devia ser –vist que en atac no trepitjaven la pintura i només trobaven les cantonades alliberades– pegar fins més enllà dels límits. Peters va fer el 37-18 (16'), però el partit es va anar girant. Un objectiu clar de les plantofades va ser Ibekwe (no va anotar en el segon quart), però el que no s'entén és que l'Uni entrés ràpidament en bonus, mentre el Castors tenia dues faltes en el minut 7 del quart.

En aquest punt, Copper havia tornat al partit i els triples de Bjelica van fer que Èric Surís aturés el matx (0-11 i 37-29, 17'). A poc a poc, l'Uni va anar perdent el sentit del joc, Peters va continuar sense tallar-se un pèl tot i el seu desencert (3/12 a la mitja part) i un 2+1 de Mijkovic va culminar un 0-15 (37-33) amb l'Uni sense anotar cap bàsquet en joc –només dos tirs lliures de Peters– en els últims 4:48 del quart. Tot obert altre cop.

Quan Jordana va tenir més la pilota i el comandament, l'Uni es va ordenar, va tornar a atacar amb paciència, l'arbitratge es va ajustar al que passava i Ibekwe va tornar a fer mal (11-2 i 53-39). Era un dia per ser llestes més que per anar a la guerra, i en aquestes situacions Leo Rodríguez sap buscar superioritats, treure faltes i refredar el rival des del tir lliure. 10 punts van ser seus en el tercer quart, que va culminar Ainhoa López (61-46).Paciència és solvènciaPhilip Mestdagh va fer l'últim intent jugant amb tres grans, les pivots Brezinova i Bjelica i la polivalent Trahan-Davis. Van guanyar rebot, però sense encert en el tir obert, no hi havia res a fer. Quan Ibekwe va fer un tap a Copper i ella mateixa va acabar l'atac amb un triple (66-49), el triomf ja estava lligat –l'últim quart va ser un recital de portes enrere– i només calia pensar en el basket average.

Publicat a:
-L'Esportiu. Comarques Gironines 04-11-2016 Pàgina 16

Font del document: http://www.lesportiudecatalunya.cat/basquet/article/1018810-un-bon-cop-d-efecte.html